

[H. C. Hansen.]

som „Aarhus Stiftstidende“ for et par dage siden — ja, det bliver vel 4 eller 5 dage siden, det var den 24. maj. Dette blad gør ingen røverkule af sit hjerte. Må jeg tillade mig at bringe et kort citat og måske et par enkelte andre. Bladet siger den 24. maj:

„Alligevel er det beklageligt, at smør- og flæskepriserne nu skal op til verdensmarkedets niveau. På et tidspunkt, da prisfaldstendenser på mange områder ude i verden ellers gav håb om nedgang i pristallet, skrues det igen opad med det resultat, at pris- og lønniveauet måske igen stiger.“

Det er ikke en socialdemokrat, ikke en fæl opposition, der siger det, men et af regeringens egne blade. Bladet tilføjer bidsk — det er igen et citat:

„Ganske vist kan det være en begyndelse til mere normale forhold, men i så fald er det en ensidig og beskeden begyndelse, som er fremkaldt udelukkende af krav fra venstres og det radikale partis vælgere.“

For at det ikke skal udlægges som nogen overdreven begejstring, knalder bladet følgende sammenfattende kommentar ud — et kort citat:

„Men som helhed er forliget så mægtigt, at det først og fremmest kan forsvares af forligspartierne med det gamle ord om, at det altid er bedre end en fed proces.“

Det konservative blad i Aarhus, ikke noget ligegyldigt organ!

Til gengæld er jo „Roskilde Tidende“, mellem venner kaldet „Jørgens blad“, lykkelig og overstrømmende. For at overtrumfe „Politiken“, der kaldte mælketilskuddet for en lys, radikal idé, der vakte begejstring i regeringskredse, siger „Jørgens blad“ under fanfaren: „Et politisk kejsersnit“ følgende, som jeg ikke kan dy mig for at citere:

„Det radikale venstres forslag om at lægge forbrugertilskuddet over på mælken kom derfor som en politisk himmerigsmundfuld i rigsdagen. I det radikale venstres inderlomme lå det rigtige forslag, og selvom det varede lidt, så kom forslaget dog i rette tid, og alle — selv socialdemokraterne — åndede lettet op, da forslaget blev lagt på bordet.“

Der er unægtelig en lys grundtvigiansk tone over dette stykke ordmaleri, hvor mælken bliver til en himmerigsmundfuld fra en inderlomme! A propos inderlomme. Jeg var så venlig at rette min udtalelse om det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tvivl-

some inderlomme til utvivlsomme inderlomme. Jeg ser nu — enhver skal indrømme sine fejl —, at det var en altfor hastig venlighed af mig, næsten lige så hastig som de radikales forligsiver. De sluttede med regeringen et forlig om en kornpris på 54 kr., det ændredes til 52 kr. på socialdemokratiets foranledning. De sluttede forlig med regeringen om et børnetilskud på 15 mill. kr., det blev på vor foranledning rettet til 30 mill. kr. De radikale havde så travlt med at rode i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards inderlomme, hvor de efter forlydender, som går hårdnakket i rigsdagen, kun fandt foret, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) måtte stable det imaginære indhold sammen ved egen og ved regeringens hjælp, det blev jo derefter.

Det absolut sikre i det af de radikale underbyggede forlig var og er betydelige prisstigninger. Dem tager venstre med godt humør, selvom den højtærede finansministers prisstabilisering er gået med i løbet; det finder også partiet venstre sig i med megen og med tilfreds ro, men byernes radikale husmødre og de konservative er ikke så rolige, i hvert fald ikke hvis man skulle tro „Politiken“s eller det konservative „BT“s reportage, og den forekommer ganske sandfærdig — og ubehagelig for de pågældende. Men husmændene skulle jo reddes fra den stedfindende udplyndring. Man havde fra forskellig side bildt dem ind, at de tabte gennemsnitlig en 1500 kr. på smør og flæsk. Nu opdager de så, at det hele, de vinder, ligger et sted mellem 100 og 200 kr. om året.

Jo, men principielt, siger man. Ja, det ærede medlem hr. Martin har gjort afstemningen om prisbindingerne til, at folkettingen nu har delt sig efter en klar linie, liberalisme kontra socialisme, sat med kursiv skrift — det må vel så betyde, at vi på en liberal regerings forslag har levet under en slags socialisme et års tid. Nu har det vist sig, siger det ærede medlem hr. Martin i sit blad for to dage siden, at den liberale front var stærkere end den røde front. Der skal øjensynlig kraftige ord til på de kanter. Det kan være, at det fylder lidt i husmødrenes pengepung i de kommende dage.

Lad det være, hvad det er. Mit parti har klart og utvetydigt sagt, at vi finder den politik, der her er blevet realiseret, urimelig. Regeringen til gengæld har vel grund til at glæde sig — i hvert fald den ene part af den, men også kun den — over, at denne side af sagen er blevet ført igennem, og regeringen og dens fortalere